

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 16 Listopada v. s. 1828 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Wilno. —

Jeszcze przed dwoma laty, pamięć szczególnie gorliwości i poświęcenia się, jakie okazał dla dobra nauk i Kościoła Hieronim Hrabia Stroynowski, wprzód Professor i Rektor CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego, a później Biskup Wileński, z uczuciem wdzięczności połączona, natchnęła wielbicielom jego przymiotów, projekt wzniesienia dlań w Kościele uniwersyteckim S. Jana pomnika, któryby świadczył późney potomności o zasługach tego Męża i uczuciu współczesnych. Ku temu celowi W. Professor Podczaszyński plan stosowny zakreślił; i wnet Osoby Duchowne, Członkowie Uniwersytetu, oraz Urzędnicy i Obywatele Litewscy pospieszyli złożyć dostateczną na ten przedmiot składkę. Oprócz tego JW. Adam Hrabia Chreptowicz rozkazał w swojej fabryce Wiszniewskiej oddać z surowca żelaznego, podług wydanej formy, tablicę, 3 $\frac{1}{2}$ pudów wagi mającą, na której herb ś. p. Biskupa bardzo gładko oddany. Tablica z marmuru białego do napisu i ramy do niej z surowca, sprowadzone zostały z Sankt-Petersburga. A tak w krótkim przeciągu czasu i w tym samym roku, w którym Uniwersytet przed czterema blisko miesiącami obchodził uroczyste 25-letnią pamiątkę Naywyższego potwierdzenia przez Błogosławionę pamięci N. CESARZA ALEXANDRA I, stanął razem i pomnik, przez wdzięczne serca ziomków wzniesiony temu, który do wyjednania tej MONARSZEY dla tutejszych prowincyjski, w celu pomnożenia środków powszechny instrukcyi, jako ówczesny Rektor Uniwersytetu, gorliwie się przyłożył. Napis, złotemi literami na tablicy marmurowey wryty, jest następujący: D. O. M. HIERONYMO COMITI STRZEMIEN STROYNOWSKI EPISCOPO VILNENSI ORD. S. ANNAE ET S. STANISLAI I. CL. EQVITI SCHOLARVM PER LITHVANIAM MODERATORI ANTECESSORI ET ACADEMIAE VILNENSIS RECTORI E VIVIS EREPTO A. MDCCCXV D. V. AUGVSTI AETATIS LXII. VIRO GENERIS NOBILITATE MORVM INTEGRITATE COMITATE ELOQVIO AC DOCTRINA PERSPECTO LITTERARVM INCREMENTIS NATO EARVMQVE AMORE NVLLI SECVNDO DE ACADEMIA VERO DVM ALEXANDRI I. MUNIFICENTIA EADEM INSTAVRARETVR ET AVGERETVR IMMORTALITER MERITO COLLEGAE CIVESQVE TANTAE VIRTVTIS MEMORES AERE COLATO CENOTAPHIVM HOCCE POSVERE A. MDCCCXXVIII. Naostatek dzień 10 t. m. listopada przeznaczony był do odprawienia w Kościele Uniwersyteckim za duszę ś. p. Biskupa żałobnego nabożeństwa i uroczystego poświęcenia pomnika. W tym dniu, za uprzedniem obwieszczeniem Władzy Duchowney, na przód od godziny 6 zrana Duchowieństwo Zakonne, a między tém i JXX. Bazylianie, potem Świeckie, w znaczney liczbie zgromadzone, zanosiło gorące modły do Naywyższego za duszę swego Pasterza. Urzędnicy, Obywatele, Członkowie Uniwersytetu, oraz uczniowie napełniali Świątynią. Po Mszy wielkiej przez JW. Biskupa Suffragana i Kawalera

Kundzicza odśpiewaney, Kaznodzieja, Uniwersytetu JX. Borowski niewielbił zasługi ś. p. niegdys Rektora, a potem Biskupa, i zachęcał, szczególnie młodzież uniwersytecką, do wdzięczności ku tym wszystkim, którzy się przyłożyli do dobra edukacyi.

Odessa dnia 24 października.

(Journal de St. Petersbourg).

Słuszna wziętość, którą mają wody sztuczne i gruntowne przeswiadczenie o ich skuteczności, dały powód, w wielu stolicach Europy, do utworzenia zakładów, gdzie chorzy wszelkiego stanu mogą je mieć, w cenie, dla każdego dogodney. Brakowało w Odessie zakładu tego rodzaju: bo w istocie, miasto to, położone tak blisko niezdrowych okolic Bessarabii, Wołoszczyzny, Mołdawii i uścia Dniepru, jest nieco zaodległe od wód Karlsbadzkich i Kaukazkich; co nie pozwala większej części chorym z nich korzystać. Uwagi te skłoniły Hrabiego *Worońcowa*, Jenerał-Gubernatora Nowo-rossyjskiego i Bessarabskiego, do wzbogacenia naszego miasta zakładem wód mineralnych sztucznych. Hrabia *Worońców*, za zezwoleniem CESARZA JEGOMOŚCI, odniósł się w tém do P. *Berzeliusa* w Sztokolmie, i dowiadujemy się, iż znakomity chemik, P. *Hartwell*, wkrótce tu przybędzie, celem urządzenia kompozycyji wód. Związana będzie w Odessie kompanija akcyonaryuszów, dla zebrania potrzebnego funduszu na zamierzony zakład. Akcja kosztować ma 250 r. ass. Akcyonaryusze wybiorą pomiędzy siebie dyrektora, któryby kierował interesami. Dla dogodności osób, chcących używać tych wód, zakład będzie umieszczony pośrodku miasta, w części ogrodu publicznego, wychodzący na ulicę Chersońską.

— D. 21 J. K. W. Xiążę *Filip Hesco-Homburski* wyjechał do Petersburga. Zawczora, Xiążę *Mortemar*, nadzwyczajny Posel Króla Jmci Francuzkiego, wyjechał z naszego miasta do Paryża.

— Ciagle pytają o zboże; sprzedawcy, którzy mieli małe jego partyyki, brali po 10 $\frac{1}{2}$ rub. za czwartą część jarego, a po 12 rub. za ozime.

— Dnia 30 września popłynęły do *Stambułu* statki angielskie *Tagliaferro* i *Volante*, oba z balastem. Z dnia 12 na 13 października, wypłynęła polakra austriacka *Zofia*, z różnemi towarami, tudzież bryg sardyński *Cezar* ze skórami wołowemi i wełną.

FRANCYA.

Paryż dnia 3 listopada.

(z Gazety Warszawskiej).

Goniec Francuzki cieszy się także ze szczęśliwego wypadku wyprawy, która, według jego zdania, mogła dać powód do wielorakich zawikłań; a jeżeli celem jey nie było tylko oczyszczenie Morei z nieprzyjaciół, lecz oraz zapewnienie politycznego bytu Grecyji i utworzenie z niej dzielnego kraju, w tym razie (mniema rzeczony dziennik) wiele jey jeszcze pozostaje do czynienia.

List z *Tulonu* pod d. 24 z. m. donosi, iż w tamczym porcie i wszystkich innych daje się spostrzegać nadzwyczajna czynność. Zbrojownia morska Tulouńska, jedna z najważniejszych we Francyji, jest teraz punktem środkowym wypraw

Moreyskiesy i przeciw *Algierowi*. Roboty w porcie idą z pośpiechem; zakładają dwa warsztaty do naprawy okrętów, a zamiast pomp, któremi dotąd z trudnością tylko wodę wyrzucano, mają zaprowadzić maszyny parowe. Na warsztatach znajdują się dwa dwupokładowe okręty, to jest, *Dauphin Royal* o 84 i *Herkules* o 160 działach. Ostatni jest pierwszym tej wielkości okrętem w tacecznym porcie zbudowanym. Między obudowanymi warsztatami jest plac ciesielski, gdzie pracują około budowy także dwupokładowego okrętu o 84 działach, który zwać się będzie *Fontenoy*. Na innych warsztatach kończą już budowę fregat *Urania*, *Poursuivante* i *Zenobie*. Są oraz w robocie: gabara 45ciodziałowa *Favorite*, bryg 18ciodziałowy *Ducoderik*, tudzież statek przewozowy *le Brillant*, kilka szalup i łodzi.

Donoszą z *Tulonu*, iż mnóstwo młodych ochotników francuzkich udaje się pod sztandary wyprawy Peloponezkiej. Syn Marszałka *de Castries* odpłynął dla zaciągnięcia się do półku jazdy Półkownika *Faudas*, będącego w *Morei*.

Dziennik *Postaniec Iz* pisze: „Sultan znajdować się będzie na początku przyszłej kampanii w nierównie gorszym położeniu, niż był w miesiącu marcu. Zdobycie *Warny* postuży do zaopatrzenia wojska Rossyjskiego we wszelkie potrzeby. Naprzeciw działaniom zwycięzców, cóż stawi Sultan? Skarb jego jest próżny, a przychód niezliczonych doznaje przeszkód. Żywność w stolicy staje się coraz rzadszą i droższą, tureckie zaś zapasy nie wystarczą dla twierdzy i innych korpusów. Muzułmani nie zdołają obudzić w sobie więcej zapału, jak go okazali w czasie wyprowadzenia świętej chorągwi. Nadto ludy Chrześcijańskie w *Turcyi*, bliższe teraz widowni wojny, mogą wziąć się do oręża; co uzbrowieni Serwianie uczynią, to jeszcze niewiadomo. Wkrótce spadnie zasłona z zaślepienego wzroku Turków, i odbierze resztę odwagi zniechęconym mieszkańcom *Stambułu*. Wojna Turków dowodzi tylko słabości podupadłego narodu.”

Trzy kompanie 3go półku inżynierów, będącego w *Metz*, otrzymały rozkaz udania się do *Morei*.

Oprócz Pana *Cousin*, 9ciu innych Profesorów otrzymało krzyże legii honorowej. Krzyż oficerski także legii dostał Baron *Thenard*, dziekan wydziału umiejętności w tutejszej Akademii.

— Dnia 4 —

Dziś tak u dworu jako też w tutejszej stolicy obchodzono rocznicę imienia Monarchy z przyzwyczajoną okazałością. O godzinie 9tej zrana odwiedził Król Jmć członków dostojnej rodziny swojej. O 3ch kwadransach na 11stą, ministrowie, wyższe władze, ciało dyplomatyczne, parowie, deputowani i t. d., złożyli Monarsze hołd uszanowania. Na przemowę wielkiego kanclerza, mianą imieniem rady stanu, odpowiedział Król Jmć: „Z radością przyjmuję wynurzenie uczuć rady stanu. Znam gorliwość, z jaką W Państwo służycie mi na urzędzie waszym, i mam nadzieję, że się do szczęścia poddanych moich przyłożycie. Jest to jedynem mojem życzeniem.” Prefekt departamentu *Sekwany* (*Hrabia Chabrol*) namienił w przemowie swojej o oswohodeniu *Morei*, i przywiązaniu, jakiego doznał Król Jmć od poddanych w czasie podróży swojej do prowincyi. Oświadczył oraz, iż tego dnia zrana rozdano jedzenie przeszło trzydziestu tysiącom rodzin. Monarcha odpowiedział: „Z radością przyjmuję wynurzenie uczuć mego dobrego miasta *Paryża*, i władz jego. Dziękuję W Pańnu za troskliwość o ubogich; dziękuję, iż w tym dniu proponowałeś mi danie wsparcia nieszczęśliwym. Trafiło to do mego serca. Najchętniej przyjmuję tę propozycyę. Zwiedzając część krajów moich, znalazłem uczucia, jakich się spodziewałem, a które w sercu Francuzów i po powrocie moim do stolicy zawsze znajdować będę. Mam przynajmniej nadzieję, iż kiedyś powiedzą o *Karolu X*, że wszystko, co tylko mógł, czynił dla pomyślności swoich poddanych.” Ostatnie te słowa wyrzekł Monarcha oycowskim tonem, co tak rozrzewniło obecnych, iż wbrew ety-

kiety, rozlegał się w sali huczny okrzyk: *Niech żyje!* O godzinie 12tej w południe zaczęły się publiczne rozrywki na polu *Elizeyjskim*, którym piękna pogoda sprzyjała. O godzinie 6tej jadł Król Jmć obiad. O w pół do ósmey zapalono fajerwek, oraz domy rządowe i wiele prywatnych oświecono.

— Dnia 5 —

Zawinął do *Marsylii* okręt z wiadomością, iż dnia 10 października 5 okrętów wypłynęło z portu *Koron* z wojskiem *Tureckim*.

D. 29 października otrzymano w *Tulonie* przez telegraf rozkaz z *Paryża*, aby okręt *Trydent*, na którym Admirał *Rosamel* banderę swoją wywiesił, niezwłocznie wypłynął; lecz dla przeciwnych wiatrów nie mógł jeszcze dnia następującego wyjść pod żagle. Wspomniany okręt uda się do *Morei*. Sprowadzono na ten okręt wszystkie sprzęty, należące jeszcze do wyprawy naszej; znajdują się oraz osoby, które dotąd nie mogły być postane. Ciagle utrzymuje się pogłoska o nowej wyprawie do *Grecyi*.

Z rozkazu Królewskiego posłano do *Egiptu* dwóch Kommissarzy dla wymiany jeńców *Greckich*, to jest Pana *St. Leger*, Adjutanta *Xięcia Raguzy* i Jenerała *Maison*, i Pana *Gros*, znane go ze swoich dyplomatycznych zleceń do Dworu *Portugalskiego*. Donoszą oni z *Alexandryi*, iż na mocy układu Admirała *Codringtona* z *Mehemetem Alim* wysłano już do *Morei* 180 niesprzedanych jeszcze niewolników *Greckich*. Co się tydzień kupionych przez ludzi prywatnych, i po kraju rozproszonych, zapewnił Basza *Egiptu* w tymże układzie, iż chce dopomóc Kommissarom do ich wykupienia, jeżeli jeszcze nie przyjęli wiary *Mahometaniskiej*. Spodziejają się jednak Kommissarze uwolnić dzieci, których Muzułmani naklonili lub przymusiłi do odszczepieństwa; udadzą się tym celem do *Kairu*, gdzie jest mnóstwo niewolników *Greckich*. Na żądanie P. *Drovetti*, dozwolono tymczasowem umieścić niewolników *Greckich* w klasztorze i szpitalu *Greckim* w *Alexandryi*. Wielu tych nieszczęśliwych zostaje w takiej nędzy, iż w śmieciach na ulicach szukają jakiego pożywienia. Przed końcem października będzie zapewne 400 niewolników *Greckich* posłanych do *Morei*.

Za kilka dni spodziewamy się tu przybycia *Xięcia Mortemart* z głównej kwatery *Cesarско-Rossyjskiej*.

Słychać o listach od *Vice-Hrabiego Chateaubriand*, z *Rzymu*, podług których *Oyciec ś.*, w czasie prywatnej z nim rozmowy, zatwierdził w całej zupełności pismo *Kardynała Bernetti*.

Oddawna znajduje się w *Paryżu* Sułtanka *Indyjska*, która pochodzi z rodu *Timur* czyli *Tamerlana*. Nazywa się *Alina d'Eldir*. Gdy miała 16 lat, została porwaną przez rozbójników, wysłaną za morze, i na różnych brzegach wystawioną na sprzedaż, a nakoniec osobliwszym losem sprowadzoną do *Paryża*. Nadzwyczajna jej piękność, a bardziej jeszcze łagodność i obyczajność, zwróciły na nią uwagę. Została przedstawioną Królowej *Maryi Antoninie*, która się nią po macierzyńsku opiekowała i poleciła *Xiężnie Lamballe*. W zaburzeniach rewolucyjnych, ród jej obcy ochronił ją od okropnego losu. Podczas wyprawy do *Egiptu* zwróciła na siebie uwagę *Napoleona*, który wtedy myśląc o *Indyach*, poczytywał ją za środek do swych zamiarów politycznych. *Jozefina* poznała się z nią, i bardzo się do niej przywiązała. Tymczasem z latami zniknęła piękność, i *Alina* wróciła do dawniejszego zaciszy. W roku 1818 przybył do *Paryża* *Szeik Indyjski*, i w imieniu rodziny jej, wezwał ją do powrotu do *Indy*. Lecz *Francya* stała się już dla niej nową oyczyzną, a do tego przyjęła wiarę *Chrześcijańską*. Wolała więc żyć w *Paryżu* prawie w ubóstwie i na ustroniu, niż używać zbyt ków i znaczenia w swoim rodzinnym kraju. Teraz ta *Indyjska* ma lat 60 i żyje po większej części z darów pewnego bogatego *Włocha*. Starła się korzystać z wykształcenia swego umysłu, i na-

pięta kilka dzieł, w których wystawia osoby współczesne. Między innymi tak pisze o Królowej *Maryi Antoninie*: „Miała ona wdzięk Francuzki, obyczajność Angielki, powaby Włoszki, łagodną surowość Niemki, a poważność Azyanki.”

— Dnia 7 —

Xiążę Delfin przewodniczył dziś w najwyższej radzie wojennej.

Wkrótce spodziewamy się tu przybycia *Xięcia Polignac*, Pośła naszego przy Dworze Londyńskim.

Hrabia Tournon, Par, i Jenerał Major *Baron Felix*, zostali mianowani wielkimi urzędnikami legii honorowej. Pan *Lasagni*, Radca sądu kassacyjnego otrzymał krzyż Kommandorski tejże legii, a *P. Lepoitevin*, najstarszy Radca rzeczonoego sądu, Krzyż officerski. Oprócz tego dano jeszcze rozmaitym urzędnikom trzy krzyże officerskie, i 18 kawalerskich wspomnioney legii. *P. Kalkbrenner*, sławny fortepianista, dostał krzyż kawalerski legii honorowej.

Półkownik *Fabvier*, żyjący tu w największej zaciszy w domu rodziców *P. Moliere*, towarzysza podróży swojej, gdzie także mieszka Jenerał *Lafayette*, pracuje nad przełożeniem rządowi myśli swoich o Grecyi. Słychać, iż wkrótce wróci do Morei w stopniu Jenerała Majora, lecz nie obeymie tam dowództwa, i starać się będzie postawić Greków w możności obeyścia się bez pomocy naszego wojska, które na przyszłą wiosnę ma być odwołane, skoro dłuższy jego pobyt w Morei nie będzie uszanym za koniecznie potrzebny.

List prywatny z *Tulun* pod dniem 2 h. m. donosi: „Okręt liniowy *Trident*, bryg *Voltigeur* i galiota *Dauphinoise*, wraz z 15 statkami przewozowymi z żywnością i sprzętami obozowymi dla wojska naszego w Morei, wypłynęły wczoraj z tutejszego portu. Jest wielkiem podobieństwem do prawdy, iż wojsko nasze długo jeszcze zabawi w Morei. Tutejszy Intendent wojskowy zawarł nowe układy z kupcami miejscowemi o kupno tartanic i t. d. przeznaczonych do wystawienia szafasów dla wojska naszego. Spodziewamy się niezwłóznego przybycia z *Marsylii* najętych tam statków przewozowych.”

W rocznicę imienin Monarchy naszego zaszła w austeryi niedaleko *Wersalu* krwawa kłótnia między grenadyrami gwardyi konney i Szwajcarami gwardyi. Z obu stron zginęło (jak słychać) 5 lub 6 ludzi, a 25 do 30 zostało rannych ranionymi.

ANGLIA.

Londyn dnia 1 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

Z ostatniego odroczenia obrad Parlamentu wnoszą, iż niezgromadzi się przed lutym, jak już od kilku lat było.

Odebrane tu listy z *Terceira* pod d. 10 z. m. obeymują odezwę do znajdujących się w Anglii Portugalczyków, aby niezwłócznie przybyli na obronę rzeczoney wyspy przeciw *Don Miguelowi*.

Hrabia d'Obedos i Pan *Magalhaeus*, deputowani od znajdujących się w Anglii Portugalczyków, a przeznaczeni do Brezylji, wyjechali już z tutejszey stolicy. Pan *Sarmente*, trzeci deputowany, wstrzymany chorobą, nie mógł im towarzyszyć, lecz skoro wyzdrowieje, natychmiast uda się za nimi.

Gazeta *Times* donosi z północney Irlandyi, iż w *Lisburn* i *Armagh* odprawiono się pod gólem niebem zgromadzenie uzbrojonych Oranżystów, co sprzeciwia się postanowieniu Lorda *Anglesea*, namiestnika Irlandyi, a wszelako nie doznało przeszkody od władz miejskich.

Jedna z gazet Chińskich tak donosi o wywołaniu Missyonarzów katolickich z *Pekinu*. „Jego Cesarska Mość rządzący teraz Cesarz, który przybrał tytuł *Taukwang*, to jest *Światło* czyli *Sława Rozumu*, zniósł instytut Europejski Cesarzkich astronomów, odsyłając ostatki talentów Francuzkich i Portugalskich, zostające w *Pekinie*. Przed kilku laty uzyskał Xiążdz *Amyot*, wyrzekający się

wszelkiej znajomości z bracijskiem skazanym na ścięcie, pozwolenie oddalenia się z kraju. Krótko przedtém wywołano czterech Włoskich Missyonarzów, a teraz i ostatnie dwa szczątki wykształcenia naukowego. Portugalski obrany Biskup *Pekinu* przybył do *Kantonu* ze 20-tysiącami dolarów wynagrodzenia za grunta, wyznaczone przez Cesarza *Kyanggi* zniesioney teraz missyi Francuzkiej. Jest to piękny czerstwy człowiek, około lat 60 mający, przepędził lat 23 w *Pekinie*, i dobrze mówi po Chińsku. Mniema on, iż astronomowie Chińscy będą teraz w stanie obliczać zaćmienia słońca, i sami wykonywać to, co im jest niezbędnie potrzebne.”

HISZPANIA.

Madryt d. 27 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

Czwarty oddział wojska Francuzkiego wracającego z *Kadyzu* do oycyzny, przechodził wczoraj w paradzie przez tutejszą stolicę w obecności Margrabięgo *Zambrano*, naszego ministra wojny, i w posród uszykowanych 4 batalionów ochotników rojalistowskich.

Wojsko hiszpańskie na wyspie *Kuba* wynosi 22,550 ludzi, to jest 3,940 jazdy, 16,740 piechoty, i 1,850 artylleryi. Tameczna potęga morska składa się z 2 okrętów liniowych, 4 fregat, 5 korwet, 4 brygów i 3 galiot.

Listy z *San Felipe*, w prowincyi *Walencyi* donoszą, iż w *Valle de Albayda*, w stronie południowej *San Felipe*, niedaleko miasta *Albayda*, pokazała się żółta gorączka. Posłano tam lekarzy.

PORTUGALIA.

Lizbóna dnia 18 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dnia 16 h. m. ochotnicy rojalistowscy uwięzili tu dwóch majątnych kupców, a w mieszkaniach ich zabrali wszystkie kosztowniejsze rzeczy. Dowiadujemy się z Anglii, iż marszałek *Beresford* odwiedził młodą Królową *Donna Maryą*, i oświadczył jej, że *Don Miguel* nie słuchał rad jego. Wspomniany Marszałek miał nawet ofiarować jej swoje usługi.

Wszystkie osoby, należące do dawniejszego poselstwa hiszpańskiego, zajmują się znowu swojemi czynnościami. *Hrabia Caza Flores*, syn byłego pośła, jest teraz pierwszym sekretarzem poselstwa. Listy z *Elvas* donoszą, iż codziennie przybywa wojsko hiszpańskie do okolic *Badajoz*.

Wczorajsza gazeta tutejsza donosząc o przybyciu *Donny Maryi* do *Falmouth*, przydaje: „Tak więc stronnictwo *Palmelli* uwiodło przewodników Xiężniczki, aby nie udała się do *Genui*, gdzie wyznaczone od Cesarza Austryackiego osoby, znajdowały się dla jej przyjęcia. *Palmella* obraził przez to wspomnionego Monarchę. Wkrótce oba naczelnicy stronnictwa anti-portugalskiego zbierać będą owoce swoich intryg.”

Don Miguel uwiadomiony, iż biskup z *Montevideo Rimenez*, towarzyszący młodey Królowey do Europy, udaje się do *Rzymu*, aby imieniem Monarchy swego wyrobił unieważnienie zaręczyn *Donny Maryi* z *Don Miguelem*, wezwał ze swojej strony dwór hiszpański, aby przez pośła swego w *Rzymie*, Pana *Labrador*, zniweczył usiłowania Pana *Rimenez*.

Nuncyusz papieżki i Pan *Campuzano* czynią częste przełożenia *Don Miguelowi* i matce jego. Słychać, iż *Don Miguel* jest teraz skłonniejszym do zaślubienia *Donny Maryi*. Często biegną gońcy między tutejszą stolicą a *Madrytem*.

Dnia 13 h. m. osadzono tu w więzieniu 156 właścicieli z *Algarwii*, którzy podatku nie zapłacili. Nazajutrz zaprowadzono także do więzienia 58 osób z *Bemfica* za to, iż wzbraniały się złożyć dobrowolney opłaty.

TURCYA.

Stambuł d. 11 października.

(Journal de St. Petersburg.)

Podług listów prywatnych z obozu Szumlań-

skiego, Halil-Basza został oddalony z obozu i wygnany do Demotyki, za to, że pozwolił sobie słów nierozważnych, które mogły być wzniecić nieporozumienia i zawiść, pomiędzy wojskami regularnymi a milicyą. Wielki Wezyr Galib-Basza, Gubernator Erzerumski, został uwolniony od obowiązków dla podeszłego wieku; następcą jego jest Salih-Basza z Madenu.

Od granic tureckich 22 października.

(z Gazety Warszawskiej).

Donoszą z *Napoli di Romania*, iż Chiota *Stephanos Synetas* wyuzwał lekarstwo przeciw zarazie morowej, którego skutecznie używa na wyspach Greckich. Zaproponował on Hrabieciu *Capodistrias*, iż bezpłatnie odkryje mu tę tajemnicę, jeżeli wyspa *Chios* przyłączona będzie do Grecyi.

Geniec Smyrneński z dnia 4 b. m. pisze: „Wojsko *Ibrahima* zaczęło wsiadać na okręty. W Morei pozostaną ci tylko Turcy, którzy przed powstaniem już tam byli osiedli; i zapewniają, że wolno im będzie oddalić się z kraju lub pozostać. W pierwszym razie otrzymają wynagrodzenie za swoją własność. Układ ten między *Ibrahimem* Baszą i admirałem *de Rigny*, jest skutkiem traktatu Londyńskiego. Uwolniono wszystkich jeńców greckich; spodziewać się więc należy, iż również nie będą zapomniane rodziny tureckie, które w niewoli wojennej greckiej zostają. Mniemamy, iż możemy zapewnić, że Porta przyjęła układ zawarty w *Alexandryi*, i można oczekiwać uskutecznienia jego.”

WSPOMNIENIE O THAERZE.

Jeżeli sława jeniuszów przenosi ich pamięć do późnej potomności, i dzieła ich, świetne wprawdzie, ale muięcy pożytków istotnych dla rodzaju ludzkiego przynoszące, uwielbia; jeżeli się człowiek zdumiewa nad rozległym objęciem i mocą umysłu, kierowanego statecznie do pewnych celów; na jakież nie zasługuje uwielbienie ten jeniusz, którego władza potężna, całkiem się wylała na dobro ludzkości; jakże się nie dziwić rozległości władz takiego umysłu, który sam sobie torując drogę i w niej napotykając mnóstwo nawijających mu się przeciwności, pokonywa je, łamie i z chwałą stawia u zamierzonego celu. Takiegoto umysłu był sławny *Albrecht Thaer*, Medycyny Dor, Tajny Radca Stanu, orderu Czerwonego orła w Prussiech i wielu zagranicznych, Kawaler, tudzież wielu uczonych towarzystw członek, który kończąc tak świetny i tak pożyteczny swój zawód, w 77 roku życia, pełnego chwały, zszedł z tego świata w majątku swoim *Mögelinie* (w Prussiech) 26 października n. s. tego roku. Trudno jest śmiertelnemu zarobić na tak powszechne uwielbienie jeniusza, i tak trafnego skierowania władzy jego, do pożytków ludzi, jakie zjednał sobie, nie tylko w Europie, ale i w innych cywilizowanych częściach świata, sławnej pamięci *Thaer*. Komuż nie jest znane imię tego nadzwyczajnego człowieka? Któż znając dzieła jego nieśmiertelne, ich nie uwielbia? Kogoż nie przeżymuje wdzięcznością tak pożyteczne dla rodzaju ludzkiego poświęcenie się przedmiotowi, cały rodzaj ludzki tak mocno obchodzącemu? Życie więc takiego człowieka, które tu pokrótce opisać przedsięwierzemy, nie może być dla nikogo obojętne.

Narodził się *Thaer* 14 maja 1752 r. w *Cellé* (w

Hanowerze) z oycą, który był lekarzem. Wychowanie początkowe odebrał w domu rodzicielskim i w 19tym roku życia swojego, poszedł na Uniwersytet. W *Getyndze*, gdzie na żądanie oycy przykładał się do Medycyny, tyle zjednał miłości i zaufania w swoich naówczas nauczycielach, *Schröderze* i *Baldingerze*, że ledwo po dwóch latach nauki, już jako lekarz domowy, przez tego ostatniego był używany. Żył on w tym świetnym dla literatury niemieckiej czasie, z najsławniejszymi ludźmi w związkach ścisłej przyjaźni. W r. 1774 otrzymał stopień Doktora Medycyny i napisał rozprawę *de actione nervorum*, która nie tylko że wtenczas szczególniejszą na siebie ściągnęła uwagę, ale i dziś jeszcze uważać się może, jako pismo w tym rodzaju klasyczne. Z *Getyngi* powrócił do oyczystego miasta, gdzie miał rozpocząć zawód praktycznego lekarza, a że mu ten obowiązek nie wiele zrazu robił przyjemności, oddał się więc zupełnie nauce filozofii. W licznych pracach literackich, które podówczas tak mocno wszystkich uwagę zajmowały, miał on naczynniejszy udział i z wydawcami pism *Julius von Tarent*, i *Nathans des Weisen* żył w ścisłych związkach poufałości i przyjaźni. Powoli jednak nabywał smaku do praktyki lekarskiej, i po krótkim przeciągu czasu, stał się powszechnie lubionym i uwielbianym lekarzem, którego bystre oko, a przytém łagodny i czuły sposób znajdowania się przy łóżku chorego, wszędzie, gdzie go tylko wezwano, niosły ulgę w cierpieniu i pociechę w zaufanych. Wkrótce potem został nadwornym lekarzem, a w r. 1797 nawet mianowany *Leib-medykiem* Króla angielskiego. Ale jakkolwiek szczęśliwym, jakkolwiek powszechnie wielbionym był lekarzem drażliwy atoli jego charakter, chociaż na pozor zimny, zawsze był zanadto czułym na cierpienia dotykające ludzkość, i dla tego umysł jego poruszony i dotknięty przy łóżku chorego, szukał wytchnienia na łonie zdrowej natury: kwiaty stały się ulubioną dla niego zabawką i wolne od zatrudnień chwile jego zapełniały. Nie byłoto atoli jego zaspakajającą rozrywką; umysł jego wielki nawet dla wynagrodzenia smutnie chwil przepędzonych przy łóżku chorego, szukał obszerniejszego dla siebie zakresu czynności. Jakiż przedmiot mógł lepiej odpowiedzieć jego czynnej uwadze, jego dobroci serca, jeżeli nie gospodarstwo wiejskie? Oddał się więc jemu z zupełnym poświęceniem, i książki, jakie w tym przedmiocie podówczas wychodziły, czytał: że jednak te nie były dla niego dostateczne, całą więc zwrócił uwagę do czytania pism angielskich o gospodarstwie, i tu dopiero znalazł to, czego sobie życzył. Napojony duchem angielskich pisarzy, wydał w r. 1794, dzieło o gospodarstwie angielskiem, (*Einleitung in die Englische Landwirthschaft*), dzieło, pełne wybornych myśli i wysokich wyobrażeń, pięknym językiem i w kwiecistym stylu napisane, przez które powszechne, i niespodziewany przez niego, nawet samego, zapadł do gospodarstwa, we wszystkich obudził. Takto wyższe talenta, pomimowolnie, w swoich igraszkach odkrywają dla drugich źródła pożytków i nauki.

(Dalszy ciąg nastąpi).

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora. Andrzej Bucharshi Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

Wilno dnia 16 Listopada r. s. 1828 Roku.

z Poprawą omyłki.

Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Dla uzyskania niedoimki Skarbowych podatkow na Antokolskim żydowskim Przykahałku z uprzednich lat nagromadzoney, z przyczyny nadużycia przez byłych starszyn tego Przykahałku; Rząd niniejszy oddaje na publiczną sprzedaż domy oskwestrowane tych kahałnych, położone na Antokolskiém Miasta Wilna przedmieściu, ocenione mianowicie: Chaima Mowszowicza 245 rub. 20 kop., Izraela Hendelowicza 162 rub. 85 kop., Leyzera Buzewicza 204 rub. 50 kop., Chany Szmułłowicza 181 r. 75 kop., Wulfa Hirszowicza 287 rub. Josiela Hirszowicza 183 rub. 90 kopiejek, Jankiela Leybowicza 81 r. 80 kop., Dawida Mowszowicza 280 r. 60 k., i terazniejszego kahałnego Jankiela Leyzerowicza Antokolskiego 227 rub. 30 kop. assygn.; do czego naznaczono terminy: 1szy 28, 2gi 30 terazn. listopada, a 3ci ostateczny dnia 3 grudnia; zatém życzący należeć do targow, zechcą przybyć na wyznaczony pomienione terminy do tego Rządu.

Dnia 12 Listopada 1828 roku.

Assesor Józef Szulc

Sekretarz Jamont.

Powyczyk Leoszkiewicz.

1. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectw arestanci: Piotr Morozow, Jan Pietrow, Jan Trofimow, Benedykt Ilusza, Antoni Malinowski, Jan Fiedorow, Symon Mickiewicz, Mateusz i Andrzej bez nazwiska i żyd Icka Abramowicz, z których pierwsi dwaj chociaż powiadali że są Kałużskiej gubernii mieszczowskiego Ptu, ze wsi Szeżelkonowa Jenerał Majora Jesipowa dwornymi ludźmi, a Trofimow rodem tutejszey gubernii Mozyrskiego Ptu ze wsi Siedielnik obywatela Obuchowicza, lecz takowe ich opowiadania po zabraney wyprawce w istocie niepotwierdziły się; Ilusza włościaninem Mohilewskiej gubernii Sieninskiego Ptu, obywatela Majora Kamińskiego; Malinowski, Fiedorow, Mickiewicz, Mateusz i Andrzej bez nazwiska miejsca urodzenia i stanu swojego niepamiętają, i żyd Icka Abramowicz, takż miejsca urodzenia swego niepamięta i nigdzie w rewizyi nie zapisany. Na mocy Imiennego Ukazu 25 lutego 1823 roku, uznani za włóczęgow i odestani do Syberyi na zaludnienie, a pierwszy Morozow oddany do wojskowej służby. Przymioty pomienionych włóczęgow: Morozow wzrostu 2 arsz. 6 wiersz., twarzy okrągławey, ospowatey ciemney, nosa długiego, oczu karych, włosów czarnych, mówi czysto, od urodzenia lat 29; Pietrow wzrostu 2 arsz 6½ wiersz., twarzy podługowatey pełney, oczu karych, włosów na głowie czarnych, od urodzenia lat 26; Trofimow wzrostu 2 arsz 5½ wiersz., twarzy okrągłey, czystey, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie wąsach i brodzie ciemno-bład, od urodzenia lat 30; Ilusza wzrostu 2 arsz, 3 wiersz., twarzy okrągławey, nosa miernego, oczu karych, włosów ciemnobład, od urodzenia lat 27; Malinowski wzrostu 2 arsz. 5½ wiersz., twarzy podługowatey, nosa

długiego, oczu karych, włosów na głowie ciemnobład, z lewey strony na szczęce blisko ucha znaki od wrzodu, i pod brodą na szyi takż kilka znakow od szkrofuty, od urodzenia lat 25; Fiedorow wzrostu 2 arsz. 4 wiersz., twarzy okrągławey małej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie wąsach i brodzie światłobład, od urodzenia lat 34; Mickiewicz wzrostu 2 arsz. 6 wiersz. twarzy podługowatey, nosa długiego, oczu szarych, włosów na głowie ciemnych, na wąsach i brodzie światłobład z siwizną, od urodzenia lat 65, Mateusz wzrostu 2 arsz., 5½ wiersz., twarzy pełney, czystey, nosa miernego, oczu karych, włosów na głowie ciemnych, a na wąsach i brodzie bład, od urodzenia lat 30; Andrzej wzrostu 2 arsz. 6 wiersz., twarzy suchej, nosa długiego, oczu karych, włosów na głowie, wąsach i brodzie ciemnobład, od urodzenia lat 40, i Abramowicz wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy podługowatey, nosa długiego, oczu szarych, włosów na głowie wąsach i brodzie ciemno bład, od urodzenia 55 lat. Zatém jeśli pomienieni włóczęgi okażą się do kogo należącymi, aby ten w prośbie o ich powrótzenie postąpił podług istotney mocy pomienionego ukazu. Dnia 3 gbra 1828 roku.

Mińskiego Gubernialnego Rządu Sekretarz i Kawaler Felicyan Arcimowicz.

Naczelnik Stołu Tytułarny Sowietnik Zieniewicz.

1. Magistratura Powszechney Opieki Gubernii Grodzieńskiej za mocy N a y w y 2 s z e g o rozkazu zawiadamia, iż z domu wychowania dzieci pod wiedzą teyże Opieki zostającego, będą się oddawać sieroty wolnego stanu ludziom za umiarkowaną nadgodę lub na własne ich wychowanie dla nauczania rzemiosł i rękodziel, życzący zatém wziąć takowe sieroty raczą przybyć do teyże Opieki dla przyjęcia onych i potrzebnego na ten cel urzędowego świadectwa.

Непременный Членъ Пемръ Димитриевъ.

Kolleski Sekretarz Trzeciak.

1. Sąd Ziemiński Powiatu Wileńskiego takż i exdywizyą funduszu JP. Dyonizego Szulca, przeznaczwszy, zawiadamia wszystkich kredytorów i pretensorów pomienionego Dyonizego Szulca, iżby oni sami lub przez plenipotentów, po uzyskanie satysfakceyi porządkiem prawami przepisany sub amissione rei w niezwłócznym czasie w Sądzie niniejszym jawili się. Roku 1828 nowembra 9 dnia.

Sędzia Prezydnujący Stanisław Drzewicki.

Sędzia Aloizy Malecki.

Pisarz Józef Nahorowski

Regent Marcelli Talat.

NIKOLAY PIERWSZY CESARZ i Samowładca Wszęch Rossyy etc. etc. etc.

1. UUr. Michałowi Podkomorzemu Pttu Nowogrodzkiego, Korneliuszowi Chorążemu Pttu Stuckiego, Dominikowi Junkrowi w półku Wołyńskim Ułanskim, i nieletniemu Adamowi Kor-

...synowi i sukcesorom i sanychże sukcesorów Józela Korbutha Marszałka Pttu Nowogrodzkiego i Kawalera, oraz opiekunom i kuratorom Massy, UUr. Janowi Woyniłłowiczowi b. Podkomorzemu Pttu Słuckiego, i Janowi Słizniowi b. Chorążemu Pttu Nowogrodzkiego, Pozew w miejscu exekucyi, a UUr. Tadeuszowi Hacıckiemu b. Prezydentowi Ziemskiemu Pttu Nowogrodzkiego, Jakubowi Niezabitowskiemu Szefowi Wojska Polskiego, Elżbiecie Bertholet, Janowi Pawłowskiemu, Piotrowi Gnońskiemu Doktorowi Medycyny, Janowi i Zuzannie z Owstianych Tuhanowskim b. Prezydenstwu Ziemskiemu Pttu Nowogrodzkiego, Chryzostomowi Prezydentowi Grodzkiemu Nowogr. i Józefowi Braciom Bałhakom, Łapinkiewiczowi Professorowi, bywszey Baranowiczowej a teraz Piaseckiej Rotmistrzowej w Pułku Wołyńskim Ułańskim, Wincentemu Magnuszewskiemu Sędziemu Granicznemu Nowogr., Antoniemu Potrykowskiemu Regentowi Granicznemu Wileńskiemu, Janowi Bohdanowiczowi Sędziemu Granicznemu Nowogr., Piotrowi Prezydentowi Ziemskiemu Słuckiemu, Stanisławowi Sędziemu Granicznemu Słuckiemu Mogielnickim, sukcesorom zeszłej Chorążyny Mogielnickiej, Mądziejowi Zwirowiczowi etc. etc. idalszym kredytorom i pretentorom do majątku po zeszyłym Józefie Korbucie Marszałku Nowogr. pozostałego rzecz mającym; oraz Kasprowi Iwaszkiewiczowi, Adamowi Grafowi Gintherowi b. Prezydentowi 1go Departamentu Minskiego, Drużyłowskiemu Podpółkownikowi Wojsk Róssyjskich, i wszystkim dalszym massie po Marszałku Korbucie pozostałym dłużnym, Pozew przed Sąd Główny Departamentu 2go Gubernii Grodzieskiej, z instancyi Ur. Jana Raymunda Strawińskiego b. Chorążego Słonimskiego w stopniu i za przelewem od Ur. Franciszki z Wołodkiewiczów Strawińskiej Starościny Sądowej Słonimskiej w roku terażniejszym 1828 marca 18 dnia danym czyniącego, oraz z instancyi UUr. Józelfy z Korbuthów Woyniłłowiczowej Podkomorzyny Pttu Nowogr. w asystencyi prawnie dodanych opiekunów Jana Strawińskiego b. Chorążego Słonimskiego i Ignacego Domeyki b. Sędziego Granicznego Słonimskiego wnosi się w Referencyi do uprzedniej załoby przez załobujących po obżałowanych Korbuthów, Jana Woyniłłowicza i Jana Słiznia w roku idącym miesiąca julii dnia 23 podaney a przez Woźnego nazajutrz w dniu 24 julii przed aktami Grodzkiemi Pttu Nowogrodzkiego zeznaney, przed Sąd Główny Departamentu 2go Grodzieskiego wyniesiony, i za nim do dekretu niestannego w dniu 15 oktobra roku bieżącego w tymże Departamencie otrzymanego, oraz do wszelkich dalszych dowodów czasu sprawy złożyć się mających, a szczególnie w prośbach: o nakaz warowania obżałowanym Korbuthom, Janowi Woyniłłowiczowi i Janowi Słizniowi miejsca stałości przez opłatę prawney solucyi. O zaskutecznienie we wszystkim proźb i żadań uprzednią załobą zajętych; a odwołując się do oney, ponieważ z funduszow po Marszałku Korbucie pozostałych, nie odbierają kredytorowie w najmniejszey części kapitałow ani procentow, przez co kredalna massa bardziey się obciąża i nad proporcya obciążoną bydź może; ze szkodą

kredytorow i sanychże sukcesorow Marszałka Korbutha, którego testament w roku 1825 d. 15 oktobra do Akt Ziemskich Nowogr. wniesiony, naznaczając dla czterech synow ziemne schedy, dla trzech synow Michała, Kornelego i Adama w majątkach ziemnych dziedzicznych przeznaczył schedy w Gubernii Grodzieskiej w Ptcie Nowogr. a jedną tylko czwartą schedę dla syna Dominika wskazał w Gubernii Mińskiej. Przewodnictwem jakowego testamentu, ponieważ ziemnego funduszu jest 5 razy tyle w Gubernii Grodzieskiej, ile go widzieć można w Gubernii Mińskiej, konkurs więc wierzycieli nie do inney jurysdykcyi tylko do Sądu Głównego Grodzieskiego należeć powinien. O wyznaczenie przeto choćby na niestanność debitorow i kredytorow pozwaneych i nie pozwaneych Sądu Taxy Exdywizyi doczesney do dóbr Horodzieja, Rudawki czy Užanki w Ptcie Nowogr. leżących, jako po zrobionym przez Ur. Korneliusza Korbutha qua plenipotentia massy i rodzeństwa i zapisanym w Aktach Ziemskich Nowogr. oświadczeniem w dniu 10 marca roku idącego, oddającym całą fortunę na Taxę i Exdywizyę. Do nakazania wszystkim kredytorom stawania przed tymże Sądem Exdywizorskim ze swemi pretensyami, na niestawiających nakazanie amissy wieczney. Zobowiązać wszystkich debitorow do złożenia należnościow do massy. O nakaz publikowania w Gazetach Kuryera Littgo. O zasądzeniu z wrótu expensow prawnych na UUr. Korbuthach, Janie Woyniłłowiczu i Janie Słizniu z przyzyczny kondemuowania się pomnożonych, i o to wszystko co czasu sprawy obszerney przynym i dowiedzionym będzie. Wolna tego pozwyu poprawa.

Roku 1828 dni różnych miesiąca nowembra Woźny piszący się świadczę, iż tego autentycznego Pozwu w sprawie JWW. Jana Raymunda Strawińskiego b. Chorążego Pttu Słonimskiego i Józelfy z Korbuthów Woyniłłowiczowej Podkomorzyny Nowogr. JWW. Michałowi Podkomorzemu Nowogr., Korneliuszowi Chorążemu Słuckiemu, Dominikowi Junkrowi w pułku Wołyńskim Ułańskim, i nieletniemu Adamowi Korbuthom zesłego Józela Korbutha Marszałka Nowogr. synom i sukcesorom. Oraz JWW. Janowi Woyniłłowiczowi Podkomorzemu Słuckiemu, Janowi Słizniowi chorążemu Nowogr. opiekunom i kuratorom massy, tudzież JWW. Tadeuszowi Hacıckiemu b. Prezydentowi Ziemskiemu Nowogr., Jakubowi Niezabitowskiemu Szefowi wojska Polskiego, Elżbiecie Bertholet, Janowi Pawłowskiemu, Piotrowi Gnońskiemu Doktorowi Medycyny, Janowi i Zuzannie z Owstianych Tuhanowskim Prezydenstwu Ziemskiemu Nowogr., Chryzostomowi Prezydentowi Grodzkiemu Nowogr. i Józefowi braciom Bałhakom, Łapiukiewiczowi Professorowi, bywszey Baranowiczowej a teraz Piaseckiej Rotmistrzowej w pułku Wołyńskim Ułańskim, Wincentemu Magnuszewskiemu Sędziemu Granicznemu Nowogr., Antoniemu Potrykowskiemu Regentowi Granicznemu Wileńskiemu, Janowi Bohdanowiczowi Sędziemu Granicznemu Nowogr., Piotrowi Prezydentowi Ziemskiemu Słuckiemu, Stanisławowi Sędziemu Granicznemu Słuckiemu Mogielnickim sukcesorom zeszłej Chorążyny Mo-

szym kredytorom do majątku zeszłego Marszałka Korbutha, jako też JWW. Kasprowi Iwaszkiewiczowi, Adamowi Grafowi Güntherowi b. Prezydentowi 1go Departamentu Minskiego, Drużyłowskiemu Podpółkownikowi wojsk Rossyjskich, i wszystkim do masy zeszłego Marszałka dłużnym, przed Sąd Główny Departamentu 2go Gubernii Grodzieńskiej kopije jedną w Horodzieju JWW. Korbathów dnia 5, drugą w Sworotwie JW. Niezabitowskiego dnia 3go, trzecią w Smolezcach JWW. Tuhanowskich dnia 6go, czwartą w Horce JW. Magnuszewskiego, piątą w Ostrowku JWW. Buthakow toż dnia 5, szóstą w Wolney JW. Sliżnia w Ptcie Nowogr. na dniu 4 present. podałem.

Felix Statkiewicz Woźny Pttu Słonim. Roku 1828 mca listopada 7 dnia. Przed Aktami Grodzkimi Pttu Nowogr. stawając osobiście Woźny Pttu Słonimskiego wyżej wyrażony Felix Statkiewicz kwit relacyjny niniejszego pozwu zeznał i takowe zeznanie podpisem własnoręcznym w protokole potocznym stwierdził. Świadcze Regent Baranowicz.

Wolno drukować. Wilno d. 15 listopada 1828 r. Cenzor Norbert Jurgiewicz.

1. R. 1826 mca oktobra 16 d. Przed Aktami Grodz. Pttu Kowień. stawając osobiście niżej podpisana czyniła oświadczenie w rzeczy takiej: mąż mój dziś nieżyjący w roku 1805 a. pryła 23 d. JPannie Teresie Brzozowskiej na usługach u W. Piotra Chodorowskiego byłcy, zawinił rub. sr. 600 Ner 600, od której daty do roku ominionego procenta regularnie opłacał, dziś gdy, jak słychać JPanna Brzozowska nie zostawując successora zmarła, a żałca takowy kapitał w stopniu męża chce opłacić a nie widzi prawnego successora, przeto aby w czasie nie oległa jakim nieprzewidzianym expensom, i aby kto po oney jest prawnym successorem z dowodami stawał, dla przyjęcia pomienionej summy, takową przed Aktami powiatu swego prezentuję i w tym celu zanoszę oświadczenie, które własną ręką podpisuję. Protokół podpisali, Maryanna Szwojnicka Sędzina, jako dodany opiekun podpisuję Franciszek Kozakowski były Marszałek Pttu Kowieńskiego i Kawaler. Który Excerpt w roku idącym 1828 miesiąca februaryi 6 dnia pod urzędową Grodzką Pttu Kowieńskiego pieczęcią jest wydany.

Zgodność z Protokółem świadczy Adam Saba Grodzki Pttu Kowień. Regent.

Wolno drukować. Wilno d. 15 listopada 1828 r. Cenzor Norbert Jurgiewicz.

1 Dnia 15 8bra roku terażniejszego otworzył się traktyer należący do majątku Buwiziszek o cztery wiorsty od miasta Wilna w lewey stronie traktu Wilkomierskiego położony, nazwany Topolka w którym wszelkie trunki, i napoje znajdują się oraz dalsze do konsumpcy artykuły, i przy tém stosowne zabawy.

Traktyerownik Michał Żyliński.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

1 W magazynie JPani Kadinaci, we własnym domu mieszkającej, za umiarkowaną cenę można dostać, kapelusze, stroje i ubiorki, a także zamówić robotę su-

kien damskich wedyg naynowszych modeli sprowadzonych z Warszawy.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą. etc. etc. etc.

2 Ur. Jan Horodecki Kapitan W. Pols. pozywa przed Sąd Ziem. Pttu Wileń. na kadencyą 8brową kupców zagranicznych JPP. Garbarinię Ballati braci du Four i dalszych pełnomocnictwo Ur. Ottonowi Andersonowi Sowiet. i Kawalerowi wydających, oraz tegoż Ur. Andersona przyjmującego, pod assekuracją sumę rub. sr. 229 kop. 75, z masy zesz. s. p. Antoniego Horodeckiego Kolleskiego Assesora w depozycie, u Ur. Michała Dmuchowskiego Pisarza Kommissyi edukacyney będącey, niemiecy Ur. Wincentowey z dokładem opieki przy referencyi do dekretu dyllacyjnego Sądu Ziem. Wileń. w roku terażn. mca 8bra 15 d. zapadłego, w szczególności zaś wynosi cytacją oto: gdy dekretem akcesoryjnym Sądu Ziem. Wileń. w dniu 13 8bra bieżącego roku zapadłym, po udecydowaniu tacy exdywizyi po zeszłym s. p. Antonim Horodeckim: pozostałego majątku, nakazano żał. dell. po osoby do konkursu wchodzić mogące wynieść edyktalny zapozew, i gdy obżał. Anderson w skutek pełnomocnictwa od obżał. kupców wydanego, przyjmując dla rzeczonych pryncypałow sumę rubli sreb. 229 kop. 75, i przez wydaną kwitacją zaassekurował złożyć tę sumę u Sądu, jeżeliby w tém zaszał opozycya ze strony wierzycieli obżał., zaś Wincentowa nie mając żadnego dowodu pisma zaręczającego jakby należność z swemi stosunkami, z hocznemi obciążać funduszu pod konkurs oddanego nie możesz, zatem załc. pozywając do Sądu zanosz żądanie, nakazania obżał. kupcom zagranicznym i Ur. Andersonowi Sowiet. natychmiast wziętą sumę rub. sr. 229 kop. 75 złożyć u Sądu, po czym wydzielenia z oney takiej ilości, jaka w miarę funduszu wystarczającego należną bydz się okaże, wszelkich stosunkow obżał. znikczemnienia, summ wypadających przysądzenia, przy zwrócie kosztow, naproceder poniesionych. S. M. Z.

Roku 1828 gbra 10 dnia. Woźny świadcze, iż kopii z pozwu z niniejszym oryginałem zgodnych w sprawie Ur. Jana Horodeckiego Kap. Wcysk Pol. 1szą JPP. Garbarinię Ballati Braci du Four i dalszym oraz Ur. Ottonowi Andersonowi Sowiet. i Kawalerowi jako ich plenipotentowi i Wiktorowi oczewisto w ręce w Mieście Wilnie, 2gą po Ur. Wincentowę jako niewiadomą z zamieszkania do drzwi Sądowych przybiłem, oraz dla doyscia dostateczney wiadomości do Gazety Kuryera Litew. podałem i o terminie stawania przed Sądem Ziem. Wileń. zawiadomiłem. Datt. ut supra.

Piotr Poczepowicz Woźny Pttu Wileń.

Roku 1828 Msea gbra 10 dnia. Przed Aktami Grodzkimi Pttu Wileń. stawając osobiście Woźny wgórze wyrażony takową Relacją podanego Pozwu urzędowie zeznał.

Przyjąłem Józef Szyszko Regent Grodzki Wileński.

Wolno drukować. Wilno d. 11 Listopada 1828 roku Cenzor N. Jurgiewicz.

3 W Rządzie CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego d. 3, 4 i 5 grudnia r. teraźn. odbywać się będzie licytacja na drukowanie kalendarza Gospodarskiego i Kalendarzyka o Urzędnikach Gubernii Wydział Naukowy Wileński składających. Życzący przeto przyjąć na siebie obowiązek drukowania pomienionych kalendarzów, od d. 1 stycznia r. 1830, jako od daty expiracyi kontraktu dotąd trwającego, zechcą stawić się na czas wyżej oznaczony z prawnymi ewikcyami w Kancellaryi Uniwersyteckiej, gdzie warunki kontraktu stawającym do licytacyi będą okazane.

Sekretarz Wincenty Giecołd.

5 Od Witebskiej Magistratury Powszechnej Opieki niniejszém ogłasza się, iż w niej za omiuniony w terminie dług, przedawać się będzie z publicznego przez aukcyę targu, Nowelskiego powiatu obywatela Bazylego Zarojani, tegoż powiatu we wsi Bubnowce, podług rewizyi 1816 roku, 10 płci męzkiej dusz, ze wszelką należącą do nich ziemią i wszelkiem zabudowaniem. O terminach do targow ogłoszono będzie osobno.

Buchhalter Taranczuk.

5 Od Witebskiej Magistratury Powszechnej Opieki niniejszém ogłasza się, iż w niej za omiuniony w terminie dług, przedawać się będzie z publicznego przez aukcyę targu, sukcesorów Rady Kollegialnego Brujewicza, Suradskiego powiatu w majątku Alexiejewie dwornych 10, we wsiach: Małym Zaboroczcu 19, Czetausie 11, Stwołkowie 16 i Zaniedwiedkach 4, w ogóle 60 dusz płci męzkiej, zapisanych do rewizyi 1816 roku, z narodzonemi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią i wszelkiem zabudowaniem. O terminach do targow ogłoszono będzie osobno.

Buchhalter Taranczuk.

5 Od Mohilewskiej Magistratury Powszechnej Opieki ogłasza się, iż w niej przedawać się będzie przez aukcyę z publicznego targu, nieruchomy majątek, położony w Czausowskim powiecie, obywatelki Marianny Mikuliczowej, wsi Wierzby 12 i wsi Pieczonek 3, w ogóle 15 płci męzkiej dusz, ze zmarłemi i nowo-narodzonemi, z ich własnością, wszelkim zabudowaniem, i wszelką należącą ziemią, oceniony podług 10cioletniej proporcji 2574 rub. 60 kop.; za niepłacenie należnego tej Magistraturze długu; życzący kupić ten majątek, zechcą przybyć na terminy: 1szy 22, 2gi 25 i 3ci 28 lutego 1829 roku.

Sekretarz Hołyński.

3 Szlachcic Ignacy Puzdrowski mieszkający w folwarku Horwol, z przyczyny niewiadomości w jakim Pcie ten folwarek ma swoje położenie, wzywa się, aby sam lub przez prawnie umocowanego Plenipotentę zgłosił się do Kancellaryi JW. Wileńskiego Cywilnego Gubernatora, dla przyjęcia papierów ze Lwowa do niego zaadresowanych.

3 Ukazem Sądu Głównego Wołyńskiego Cywilnego Departamentu od dnia 21 września roku idącego 1828 za N. 2813 jak mi poleconym zostało zajęcie się ułatwieniem dzieła Rozbiorowego na fortunę niegdy JO. Xięcia Maxymiliana Woronieckiego od lat pięciudziesiąt rozpoczętego, tak też kończenie onego naymo-

no. Do uskutecznienia jakowego całkowitego dzieła jak ukazem jestem przeznaczony, tak też polecono mi iżbym przez pośrednictwo gazet w szvstkich Kredytorow do fortuny niegdy JO. Xięcia Maxymiliana Woronieckiego w swych pretensjach po satysfakcyę ubiegających się, jako też debitorow i samego dzisiejszego aktora massy Rozbiorowej JO. Xięcia Józefa Woronieckiego, przez publiczną gazetę zawiadomił i ogłosił, że jeśli ktokolwiek bądź do tej fortuny pod rozbiorem będącej ubiegający się po satysfakcyę, lub też jako debitor pociągnięty i nakoniec sam JO. Xięże Józef Woroniecki w terminie przez Sąd Rozbiorowy teraźniejszy oznaczonym, stawić się w témże Sądzie niebędzie, tedy ulegnie zaocznemu osądzeniu, i upadek zadeklarowanym zostanie. A zatem gdy do dnia 15 stycznia przyszłego 1829 roku w Sądzie Rozbiorowym od dnia 6 listopada niniejszego 1828 roku w dobrach Klucza Lubéckiego w Gubernii Wołyńskiej w Powiecie Łuckim sytnowanych we wsi Rudec ekspedyować się zaczęty, i trwać ciągle mającym, ktokolwiek w dekreta i sprawę niniejszą wchodzący stawić się nie będzie, w skutek przepisu ukazow i prawa, upadek i zaocznosc zadaklarowanemi zostaną, dla wiadomości zaś powszechnego tego postanowienia, z obowiązku urzędu mego i wyższej władzy przepisania, przez Gazetę Kuryera Litewskiego uwiadamiam. Roku 1828 dnia 22 oktobra.

Podsędek Ziemi Pttu Kowelskiego Jan Czyżewski.

Szlachcic Jan Mickiewicz za paszportem Sądu Niższego Prużńskiego mu wydanym, od Wileńskiej Gubernii na rok jeden pod datą 25 septembra 1828 roku za N. 3,053, fizognomii: wzrostu średniego i suchy, włosy błęd, oczow błękitnych, nosa ściągłego, twarzy pod samemi oczyma piegawatey, lat 24, który zjawił się do miasteczka powiatowego Prużan dla przyjęcia służby w Aptece, i ukradł znaczną ilość pieniędzy; a zatem jeżeliby się do kogo zjawił zechce go dostawić do Sądu Niższego czyli Policji miejskiej, a za co wynalazca odbierze dostateczną nagrodę, o co uprasza Aptekarz P. M. Prużan. Karol Morino.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

5 Znajduje się do przedania kocz nowy poczworny naylepszej fabryki warszawskiej. Osoby żądające go nabyć, mogą się dowiedzieć o cenie onego; w Księgarni JPańa J. Glücksberga w domie klinicznym na ulicy Zamkowej. Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

2 Grających w Loteryę Warszawską uwiadamia się, że bilety do 5tey klasy 34tey Loteryi tylko do dnia 26 t. m. wydane bydz mogą, kto więc do tego terminu bilet swój nie wykupił prawo do niego traci.

Fr. von Auer.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

2 W domu WW. Latuszyńskich za Rudnicką Bramą znajduje się do sprzedania kocz nowy fabryki Warszawskiej za pomierną cenę. Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.